

Nr 22.

Ankom till riksdagens kansli den 6 maj 1930 kl. 12 m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse av 56 § förordningen den 19 november 1914 (nr 381) om arvsskatt och skatt för gåva.

I en den 14 mars 1930 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 208, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande, vid propositionen fogade

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av 56 § förordningen den 19 november 1914 (nr 381) om arvsskatt och skatt för gåva.

Häri genom förordnas, att 56 § förordningen den 19 november 1914 om arvsskatt och skatt för gåva skall i nedan angiven del hava följande ändrade lydelse:

56 §.

Från — — — land.

Överenskommelse, — — — uppsägning.

Har Konungen jämlikt 10 kap. 5 § lagen om arv eller 1 kap. 3 § lagen om testamente förordnat, att av egendom, som på grund av arv eller testamente tillfaller utländsk medborgare, skall utöver arvsskatten utgå en särskild avgift, skall sådan avgift uppbäras i den ordning, varom ovan sägs, och skola även i övrigt bestämmelserna i denna förordning i tillämpliga delar gälla i fråga om sådan avgift.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1931.

Utskottet. Till ovannämnda statsrådsprotokoll har föredragande departements-
*Departements-*chefen anført följande:
chefen.

»Med en den 9 januari 1930 dagtecknad proposition, nr 10, har Kungl. Maj:t för riksdagen framlagt förslag till lag om testamente med flera i samband därmed stående lagar i huvudsaklig överensstämmelse med lagberedningens den 30 september 1929 avgivna förslag i ämnet.

Enligt 1 kap. 3 § förslaget till lag om testamente skall om rätt för utländsk medborgare att här i riket taga testamente gälla vad om utlänningens rätt att taga arv är stadgat. Denna hänvisning avser de bestämmelser, som givits i 10 kap. 5 § lagen om arv. Där stadgas såsom huvudregel, att utländsk medborgare må lika med svensk taga arv här i riket. Men för medborgare i stat, där svensk ej äger taga arv lika med inlänning eller ock måste å arvet vidkännas större avdrag än denne, skall motsvarande inskränkning gälla här i riket, såvitt Konungen det förordnar. Med stöd av sistnämnda föreskrift kan bliva förordnat, att från arv, som här i riket tillfaller utländsk medborgare, skall utöver arvsskatten avdragas en särskild avgift.

Den avgift, som utlänning sålunda kan få vidkännas, skall enligt förevarande paragraf i arvsskatteförordningen uppbäras i samma ordning som skatten å arv, och även i övrigt skola i sådant fall förordningens regler i tillämpliga delar gälla. Därest förordnande meddelats om särskild avgift att utgå ur testamenterad egendom, som tillkommer utlänning, bör tydligen sådan avgift uttagas i enahanda ordning. Stadgande härom har upptagits i paragrafens tredje stycke.»

Utskottets
yttrande.

Förenämnda proposition nr 10 har numera av riksdagen bifallits. Mot den föreslagna ändringen av 56 § arvsskatteförordningen har utskottet icke något att erinra.

Utskottet hemställer,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 208, antaga ovan införda, vid propositionen fogade förslag till förordning om ändrad lydelse av 56 § förordningen den 19 november 1914 (nr 381) om arvsskatt och skatt för gåva.

Stockholm den 6 maj 1930.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: herrar Johan Nilsson i Kristianstad, Bergman, Boman, K. Oscar Ericson i Obergå, Leander, Jönsson i Boa*, Bengtsson i Kullen, Nylander i Stockholm, Björklund, Nilsson i Hörby, Åström, Forsberg, Emil Johansson, Olsson i Gävle, Ericson i Boxholm, Ljunggren*, Heiding och Werner.

* Icke närvarit vid justeringen av betänkandet.
